

Er(r)go,

jubileusz – niewielki i skromny, zaledwie pięć lat i dziesięć numerów pisma, ale budzący nostalgię, z rodzaju jednak nostalgii kojących i ciepłych raczej niż raniących uczucia. Te pięć lat, w ciągu których *Er(r)go* regularnie się ukazywało, sięga wstecz do tradycji dawnego seminarium *Er(r)go* i zapowiada jej twórczą kontynuację. W nostalgicznym zatem nieco numerze dziesiątym wracamy na moment do tej tradycji, poświęcając jej krótką chwilę wspomnień, które przywołać ma przedruk żartobliwego cokolwiek – ale niezupełnie – tekstu autorstwa twórców seminarium: Emanuela Prowera, Tadeusza Rachwała, Tadeusza Sławka i piszącego te słowa. Do głosu dochodzą w nim też inne, a w tamtych latach ważne osobistości: sam tekst, czytelnik, ale także margines i nawias.

Poza tym krótkim wspomnieniem, dziesiąty, nostalgiczny numer, ostatni już pod opieką „starej” redakcji, celowo nie jest tomem zdominowanym przez jeden temat; przeciwnie, łączą się w nim tematyczne wątki numerów przeszłych (inność, hybrydy, badania postkolonialne) i antycypacje numerów przyszłych (kobiece „jeszcze”, antyesencjalizm, nadmiar, przeplatane *variarmi*, spośród których nostalgicznie wyróżnić chcę szkic Andrzeja Wichra, jednego z filarów drugiej, „młodszej” fazy seminarium *Er(r)go*.

Pielęgnując nostalgię, która zwraca się ku przeszłości jako źródła wyciszonych wspomnień, spójrzmy także w przyszłość wypatrując zmian, które owa przyszłość niesie. Zmiany zatem. Począwszy od numeru jedenastego – przy dalszym wsparciu działającej od początku powstania periodyku Rady Redakcyjnej – będzie *Er(r)go* dziełem rozszerzonego zespołu redakcyjnego: kulturoznawców i literaturoznawców, kontynuujących myśli, lub raczej sposób myślenia zapoczątkowanego przez seminarium. Wierząc, iż te zmiany wzbogacą pismo, będziemy wyczekiwać chwili, w której znowu z nostalgią spojrzymy wstecz, przypominając sobie czas, kiedy je wprowadzaliśmy.

Wojciech Kalaga

Er(r)go,

an anniversary. Though a small and modest one, only five years and ten issues, it invokes nostalgia nevertheless, a nostalgia of the warm and soothing rather than of a hurtful kind. The five years throughout which *Er(r)go* has been published recalls the tradition of the original *Er(r)go* seminar and anticipates its creative continuation. Thus, in the somewhat nostalgic 10th issue we return for a moment to that tradition and reminisce with a reprint of a playful (yet not entirely so) text written by the founders of the seminar: Emanuel Prower, Tadeusz Rachwał, Tadeusz Sławek and myself. Other individuals, important at that time, are given a voice too: not only the text itself and the reader, but also the margin and the bracket.

Apart from this brief retrospection, the nostalgic tenth issue, the last issue to be published by the “old” editorial board, is, quite on purpose, a volume unrestrained by a single subject. To the contrary, it amalgamates themes from issues past (otherness, hybrids, post-colonial studies) and anticipations of the issues yet to come (*écriture féminine*, anti-essentialism, surplus). Out of the *varia*, also woven into the fabric of the volume, I would like to nostalgically distinguish a text by Andrzej Wicher, one of the pillars of the second, “younger” phase of the *Er(r)go* seminar.

While cherishing the nostalgia which turns towards the past as the source of tranquil memories, let us also look towards the future and the changes which that future will bring. The changes then. Starting with issue eleven, with a continued support of the Board of Advisors present with us from the very first issue, *Er(r)go* will be created by an extended editorial team of literary and cultural theorists, who will continue the thought, or rather the way of thinking, initiated by the seminar. With the belief that these changes will enrich the journal, let us then wait for the moment in which we will unexpectedly look back with nostalgia at the time when those changes were made.

Wojciech Kalaga